

Dosarul nr. 3ra-287/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: G. Ciobanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, A. Bostan, Gr. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

24 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Anastasia Lesnic împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind contestarea actelor administrative, obligarea recalculării și achitării pensiei pentru limită de vârstă și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 04 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 09 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 13 aprilie 2019, Anastasia Lesnic, reprezentată de avocatul Mariana Barațianț a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind contestarea actelor administrative, obligarea recalculării și achitării pensiei pentru limită de vârstă și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în anul 1994 i-a fost stabilită pensia de dizabilitate, dar ea a continuat să activeze în câmpul muncii. Astfel, stagiul de cotizație constituie în total 43 de ani și 1 lună, dintre care 37 de ani și 6 luni până la 01 ianuarie 1999 și 5 ani și 5 luni după 01 ianuarie 1999.

Reclamanta a menționat, că în luna octombrie 2007, la atingerea vârstei de pensionare reclamanta a depus cerere privind stabilirea pensiei pentru limită de vârstă, în adresa Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Edineț, însă reprezentanții Casei

Teritoriale de Asigurări Sociale Edineț au refuzat stabilirea pensiei pentru limită de vârstă, motivând că această ar fi mai mică și nu este necesar. Susține că confirmarea celor relatate se conține în dosarul de pensionare deținut de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Edineț. Doar în anul 2013, reclamantei i-a fost stabilită pensia pentru limită de vârstă. Atât în anul 2007, cât și mai târziu, susține că a avut încrederea în bună credință a reprezentanților Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Edineț și nu a verificat modalitatea de stabilire și calculare a pensiei. În luna decembrie 2018 a aflat că perioada de muncă din anul 1999 și până la anul 2003, parțial nu a fost inclusă în baza de calcul la stabilirea pensiei, deși actele relevante au fost prezentate.

Reclamanta a relatat, că a aflat și faptul că la calcularea pensiei pentru limită de vârstă a fost utilizată formula incorectă. La data de 19 decembrie 2018 a depus cererea prealabilă în adresa Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Edineț, prin care a solicitat recalcularea pensiei pentru limită de vârstă, cu includerea perioadelor contributive integral și achitarea restanței începând cu anul 2007, atunci când a fost depusă cererea inițială de stabilire pensiei pentru limită de vârstă. Prin răspunsul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Edineț din 11 ianuarie 2019, cu nr. L-12/2018, parțial cererea depusă a fost admisă, și anume a fost inclusă perioada de activitate de la 01 ianuarie 1999 până la 30 iunie 2003 și perioada aflării la evidență la Oficiul Forței de Muncă, din data de 01 septembrie 2003 până la 30 septembrie 2004, reexaminarea fiind efectuată începând cu anul 2013.

Reclamanta a mai menționat, că a depus cerere prealabilă la 11 februarie 2019 către Casa Națională de Asigurări Sociale, prin care a solicitat corectarea erorii, stabilirea pensiei pentru limită de vârstă din anul 2007, recalcularea pensiei reieșind din stagiul de cotizatie integral și cu includerea tuturor perioadelor contributive și achitarea restanțelor din anul 2007, dar și sancționarea persoanelor responsabile pentru stabilirea și calcularea incorectă a pensiei pentru limită de vârstă, prin ce i-au fost încălcate drepturile fundamentale protejate de lege.

Reclamanta a susținut, că la data de 28 martie 2019, a fost emis răspunsul pârâului cu nr. L-443/19, prin care s-a reiterat poziția expusă în răspunsul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Edineț. Analizând extrasul din cont, se observă că pentru anul 2001 în baza de calcul a pensiei pentru limită de vârstă a fost inclusă suma de 2175,13 lei, ca fond de retribuire a muncii, însă, reieșind din datele indicate în carnetul de muncă a reclamantei și certificatul nr. 264 din 14 decembrie 2018, salariul reclamantei pentru anul 2001 a constituit 7621,08 lei. Iar, pentru lunile ianuarie- iulie 2003 în extrasul de cont este indicată suma de 6361,64 lei, pe când din datele carnetului de muncă și certificatului nr. 21 din 04 aprilie 2019, rezultă că a fost achitat salariul în suma de 11371,41 lei. Deci, rezultă că chiar dacă parțial cererea a fost admisă, oricum pârâta nu a inclus în baza de calcul venitul asigurat integral, precum și nu a inclus stagiul de cotizatie integral.

Reclamanta a reiterat, că odată ce a îndeplinit toate condițiile legale, stabilite pentru obținerea dreptului la pensie din luna noiembrie 2007, fapt confirmat și de către pârâtă în răspunsurile sale, și acest drept nu poate fi cedat și este imprescriptibil, atunci restanțele la pensia pentru limită de vârstă urmează a fi calculate și achitate anume din anul 2007 și nu din anul 2013, precum invocă pârâta.

Totodată, reclamanta a menționat, că refuzul de a stabili pensia pentru limită de

vârsta în anul 2007, nu a fost contestat deoarece nu a cunoscut despre erorile admise în calcularea pensiei. Odată ce i-au devenit cunoscute aceste circumstanțe, a fost depusă cererea cu solicitarea respectivă, care însă a fost respinsă.

Reclamanta consideră, că instanța urmează să admită solicitarea de stabilire și încasare a restanței la pensia pentru limită de vârstă, începând cu 02 noiembrie 2007. Deci, atât în anul 2007, cât și anul 2013 pârâta la stabilirea pensiei pentru limită de vârstă urma, pe lângă actele prezentate de reclamantă, să verifice datele din contul personal, în care au fost reflectate perioade contributive și necontributive asimilate neincluse inițial, și să calculeze corect pensia pentru limită de vârstă. Pentru datele reflectate incorect în extrasul din cont, din motive neclare, pârâta urma să analizeze actele prezentate de reclamantă și, în caz de necesitate, să solicite clarificări de la angajatori, mai ales că reclamanta a activat în sectorul bugetar. Însă, toate aceste obligații nu au fost executate de către pârâtă, motiv din care reclamanta a suferit prejudiciu exprimat prin neîncasarea în termen a pensiei pentru limită de vârstă, calculată corect și meritate, pentru munca depusă în beneficiul societății.

Reclamanta consideră, că la caz pârâta incorect a apreciat formula, care urmează a fi utilizată la calcularea pensiei pentru limită de vârstă reclamantei, precum este descris și mai sus. Nestabilirea și neachitarea pensiei pentru limită de vârstă, în mărimea calculată în strictă conformitate cu prevederile legale, cu includerea tuturor perioadelor contributive și necontributive asimilate, precum și stabilirea acesteia din data stabilită prin lege și anume 30 de zile din data depunerii cererii, reprezintă ingerința în dreptul de proprietate a reclamantei și încălcarea dreptului la pensia corelativă contribuțiilor achitate.

Reclamanta a solicitat admiterea acțiunii, anularea actului emis de Casa Națională de Asigurări Sociale cu nr. L-443/19 din 28 martie 2019 și actului emis de Casa Teritorială de Asigurări Sociale Edineț cu nr. L-12/2018 din 11 ianuarie 2019, în partea în care solicitările reclamantei au fost respinse, obligarea pârâtei de a recalcula pensia pentru limită de vârstă, cu includerea tuturor perioadelor contributive și necontributive asimilate integral din data de 02 noiembrie 2007, inclusiv cu indexările/valorizările efectuate din noiembrie 2007 și până în prezent, conform formulei de calcul stabilite prin lege, achitarea restanței la pensie pentru limită de vârstă de la pârâtă în beneficiul reclamantei, pentru întreagă perioadă în care pensia pentru limită de vârstă nu a fost achitată integral și/sau parțial.

Prin încheierea din 09 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost declarată inadmisibilă cerința înaintată de Anastasia Lesnic împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind încasarea prejudiciului moral (f.d. 210-211, vol. I).

Prin hotărârea din 09 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Anastasia Lesnic împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova. S-a constatat ilegalitatea și s-a anulat răspunsul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Edineț nr. L-12/2018 din 11 ianuarie 2019; s-a constatat ilegalitatea și s-a anulat răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. L-443/19 din 28 martie 2019. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze și să achite Anastasiei Lesnic, diferența pensiei recalculate pentru limita de vârstă cu includerea tuturor perioadelor contributive și necontributive asimilate, integral, din data de 02 noiembrie 2007, cu

indexările/valorizările efectuate conform formulei de calcul stabilite prin lege. S-a încasat din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale în beneficiul reclamantei Anastasiei Lesnic suma de 5069,37 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, pretențiile cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, au fost respinse (f.d. 216-226, vol. I).

La 07 aprilie 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel împotriva hotărârii din 09 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la 02 iunie 2020 a depus motivarea apelului, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii depuse de Anastasia Lesnic.

Prin decizia din 04 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 09 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Anastasia Lesnic împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind contestarea actelor administrative, obligarea recalculării și achitării pensiei pentru limită de vârstă și compensarea cheltuielilor de judecată.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios, în raport cu circumstanțele cauzei, a reținut ca prima instanță a ajuns la o concluzie corectă că Casa Națională de Asigurări Sociale urma să admită cererea Anastasiei Lesnic și să efectueze recalcularea cuantumului pensiei, întrucât informațiile prezentate în extrasele de cont ale Casei Naționale de Asigurări Sociale și eliberate în privința reclamantei Anastasiei Lesnic în perioada ianuarie 1999 – decembrie 2003, diferă de informația ce se conține în adeverințele prezentate de către angajator, precum și de informația care se conține în carnetul de muncă al reclamantei, în ceea ce privește sumele achitate reclamantei în perioada 1999-2003 și luate în calcul la calcularea pensiei, nefiind clar în acest sens, care a fost modalitatea și formula de calcul folosită la calcularea pensiei în privința reclamantei, acest fapt nefiind confirmat prin careva probe de către pârâtă. Cu atât mai mult, în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, s-a stabilit că la efectuarea calculului pensiei în privința reclamantei s-au admis anumite erori, reieșind din informația diferită cu privire la salariul reclamantei, respectiv nu au fost introduse toate datele prezentate de Anastasia Lesnic, nefiind inclus în baza de calcul venitul integral al acesteia, precum și stagiul integral de cotizare. Iar, în condițiile în care din materialele cauzei se deduce că în baza datelor din contul personal de asigurări sociale al persoanei asigurate, gestionat în conformitate cu Legea privind sistemul public de asigurări sociale, sunt informații contradictorii cu datele prezentate de către reclamantă, organul de asigurări sociale urma să accepte cererea reclamantei de recalculare a cuantumului pensiei.

Instanța de apel a apreciat critic argumentul apelantei, precum că în stagiul de cotizare n-a fost inclusă perioada de activitate indicată în carnetul de muncă, de la 02 septembrie 1999 până la 25 iunie 2003, la Direcția Generală de Învățământ, Tineret și Sport, deoarece această perioadă nu era reflectată în contul personal de asigurări sociale. Or, instanța de fond, cercetând originalul dosarului de pensionare, a stabilit că Anastasia Lesnic a prezentat certificatul nr. 03-5-83 din 07 decembrie 2006, eliberat de Direcția Generală Învățământ, Tineret și Sport Edineț, care confirmă perioada de activitate a reclamantei în perioada septembrie 1999 – iunie 2003, în instituția

respectivă și achitarea salariului. Respectiv, prezența acestui certificat la dosarul de pensionare al reclamantei, confirmă că Casa Națională de Asigurări Sociale a cunoscut despre activitatea reclamantei la Direcția respectivă și mărimea salariului în această perioadă, însă totuși a refuzat să efectueze recalcularea. În contextul dat, omisiunile admise de organul de asigurări sociale la calcularea cuantumului pensiei, nu pot fi imputate reclamantei. Or, Anastasia Lesnic și-a executat cu bună-credință obligațiile sale în calitate de salariat, executând activitatea ce-i revenea în funcția deținută, fiind achitate toate contribuțiile sociale în contul statului, în acest sens, neclaritățile și erorile admise din vina altor persoane (angajator sau organul de asigurări sociale) nu pot constitui temei de stabilire a unei pensii mai mici, decât cea ce i se cuvine după reexaminarea dreptului la pensie, în condițiile legii.

Instanța de apel a reiterat, că momentul apariției dreptului reclamantei la recalcularea pensiei este 01 noiembrie 2007 și este confirmat de actele de la dosar, iar reclamanta a justificat termenul, din momentul căruia solicită efectuarea recalculării.

Instanța de apel consideră, că prima instanța corect a stabilit temeinicia pretențiilor reclamantei, referitor la constatarea ilegalității și anularea răspunsurilor nr. L-12/2018 din 11 ianuarie 2019 și nr. L-443/19 din 28 martie 2019, precum și de a obliga pârâta la recalcularea și achitarea diferenței pensiei recalculate pentru limita de vârstă, cu includerea tuturor perioadelor contributive și necontributive asimilate, integral, din data de 02 noiembrie 2007, cu indexările/valorizările efectuate conform formulei de calcul stabilite prin lege.

Ce ține de pretenția reclamantei privind compensarea cheltuielilor de judecată suportate în prezentul proces, instanța de apel a reținut, că în conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contencios administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171 Cod administrativ.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 25 noiembrie 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii.

Ulterior, la data de 27 ianuarie 2021 și 30 ianuarie 2021 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus prin intermediul poștei electronice, motivarea recursului.

În motivarea recursului, Casa Națională de Asigurări Sociale a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală, prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

Recurenta a declarat că examinând dosarul de petiționare s-a constatat că intimata Anastasia Lesnic este beneficiară de pensie pentru dizabilitate începând cu data de

02 octombrie 2007. Totodată, în urma cererii depuse de intimată, a fost examinată posibilitatea transferării de la pensie de dizabilitate la pensia pentru limită de vârstă, care era inoportună pe motiv că mărimea pensiei pentru limită de vârstă era mai mică decât cea de dizabilitate. La cererea intimătei din 09 aprilie 2013 a fost stabilită pensia pentru limită de vârstă. Astfel, la calcularea pensiei pentru limită de vârstă n-a fost inclusă perioada de activitate în cadrul Direcției Generale Învățământ, Tineret și Sport, pe motiv că aceasta nu era reflectată în contul personal de asigurări sociale. Ulterior, în urma corectărilor și completărilor efectuate în contul personal pentru perioada 1999-2003 despre venitul asigurat, a fost reexaminat și valorizat cuantumul pensiei pentru limită de vârstă.

Recurenta a comunicat, că activitățile ce se includ în stagiul de cotizare și modul de calculare a stagiului sunt prevăzute de art. 50 al Legii 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii și Regulamentul cu privire la modul de calculare și confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 417 din 03 mai 2000. Pensia intimătei a fost supusă indexărilor anuale conform Hotărârilor Guvernului Republicii Moldova începând cu data de 01 aprilie pentru anii 2014-2018.

Recurenta a relatat că conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 27 din 20 decembrie 2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați., Curtea a reținut, că volumul asistenței sociale acordate de stat pentru satisfacerea nevoilor sociale ale persoanei, ce decurg din dreptul concret, este dependent atât de resursele economice și financiare a statului, cât și de contribuțiile persoanei la fondul de asigurări sociale. Or, este evidentă și justificată diferența garanțiilor sociale ce există între statele cu diferite niveluri de dezvoltare economică. Cele enunțate, permit Curții Constituționale să constate că Legea Supremă nu garantează persoanelor un nivel concret de asigurare socială. Volumul de asigurare socială a persoanei peste minimul necesar, din care fac parte pensiile acordate în condiții speciale, poate fi modificat cu titlu de excepție în funcție de mijloacele bugetului asigurărilor sociale de stat și ale bugetului de stat. Curtea reține că statul dispune de o marjă largă de apreciere în domeniul drepturilor sociale, iar drepturile prevăzute de art. 47 din Constituție nu garantează cuantumul exact al acestora, inclusiv al pensiei.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 04 noiembrie 2020, fiind notificată Casei Naționale de Asigurări Sociale prin intermediul poștei electronice, la data de 31 decembrie 2020, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică activă alina.chiselita@justice.md, anexat la materialele cauzei (f.d. 45, verso vol. II). Astfel, recursul depus la 25 noiembrie 2020 și motivarea recursului depusă la

30 ianuarie 2021, sânt în termen.

La 28 ianuarie 2021 și 03 februarie 2021, în adresa intimatei Anastasiei Lesnic și avocatului Mariana Barașiant, a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 56, 64, vol. II).

La 15 februarie 2021 Anastasia Lesnic, reprezentată de avocatul Mariana Barașiant a depus prin intermediul oficiului poștal, referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în

contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Casa Națională de Asigurări Sociale.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan